

Natuurgeneeskunde en de nieuwe wetgeving

Graag had ik hier een stukje geschreven over eczeem en astma en hoe dit met kruiden en natuurgeneeskunde aan te pakken. Deze twee komen vaak voor en vaak ook afwisselend bij één dezelfde persoon. Maar helaas door een nieuwe wetgeving mag ik niet meer beschrijven welke kruiden voor welke aandoeningen werken. Consulten op het gebied van natuurgeneeskunde zijn vanzelfsprekend nog wel toegestaan, dus een bezoek aan een natuurgeneeskundig therapeut blijft nog gewoon mogelijk. We mogen natuurlijk nog wel over kruiden vertellen. Maar hier kom ik in een volgend artikel zeker nog op terug.

Waarom?

Op 14 december 2012 is in Nederland een volgende fase van de Codex Alimentarius ingegaan. Sinds deze datum bepaalt EU-regelgeving dat gezondheidsclaims bij voedingsmiddelen en voedingssupplementen in de meeste gevallen niet meer zijn toegestaan. Dit houdt dus ook in dat er niet meer geschreven mag worden over de geneeskrachtige werking van kruiden. Heel jammer, want zo komt er heel veel waardevolle informatie niet meer bij veel mensen.

Juist met deze stukjes wilde ik deze informatie graag met jullie delen. De vrijheid van meningsuiting en pers, een grondrecht, wordt hierdoor ernstig beperkt. Direct getroffen worden dan ook oa producenten en distributeurs van natuurlijke middelen, uitgevers van gezondheidsbladen, journalisten en websites met onafhankelijk nieuws.

Het komt er verder op neer dat bij de verkoop van bv kruidenmiddelen niet meer op de verpakking of bijsluiter vermeld mag worden, waar deze voor werken. Dit mag nog wel voor andere (vrij te verkrijgen) middelen als paracetamol en aspirine.

Vreemd en jammer tegelijk.

De kruidengeneeskunde bestaat al duizenden jaren en in de middeleeuwen werd de kennis hierover al vastgelegd door de monniken. Niet alleen in de Westerse cultuur, maar ook in de Chinese en Ayurvedische cultuur worden al duizenden jaren de kruiden toegepast en vormen zij nog steeds een belangrijk onderdeel van de geneeskunde, ook van de reguliere geneeskunde overigens. De natuurgeneeskunde en reguliere geneeskunde bestaan namelijk heel mooi naast elkaar in de Ayurvedische cultuur. Zo zou het ook eigenlijk moeten zijn; het naast elkaar bestaan van de reguliere en natuurgeneeskunde, zodat ze elkaar perfect kunnen aanvullen. Dan hebben de mensen bovendien zelf keuzevrijheid voor een behandelmethode en gebruik van middelen. Deze keuzevrijheid wordt in ons (toch in principe vrije en democratische) land steeds verder afgenomen.

Gelukkig, gebruiken mag nog wel.

Natuurlijk is het nog wel toegestaan om kruidenmiddelen, voedingssupplementen of andere natuurgeneeskunde behandelmethode in te zetten. Gelukkig maar, want mijn ervaring en die van vele collega's is, dat de kruidenmiddelen wel degelijk werken en goed resultaat hebben. Al duizenden jaren. En mensen willen ook steeds vaker juist natuurlijke voeding en middelen gebruiken. Mensen worden op dit gebied (gelukkig) steeds bewuster en kritischer. Waarschijnlijk is ook dit de reden dat het juist steeds verder beperkt wordt. De farmaceutische industrie is daar namelijk helemaal niet blij mee. Het lijkt wel weer een soort moderne heksenjacht, ontstaan uit angst voor het groeiende enthousiasme van de mensen voor de natuurgeneeskunde.

Het ideaalplaatje is momenteel dus nog ver weg; het samen kunnen bestaan van de reguliere en natuurgeneeskunde, zodat de mensen van het beste van dit alles gebruik kunnen maken. Zodat we met alle vormen van reguliere en natuurgeneeskunde een totaalpakket kunnen leveren op het gebied van gezondheid. We leven in een tijd waarin samenwerken juist heel belangrijk is. Samen weten en kunnen we natuurlijk veel meer. Dat geldt ook op het gebied van geneeskunde. We kunnen elkaar zo mooi aanvullen en van onze wereld een gezondere wereld maken. Hopelijk komt het ooit nog zo ver. Dat we elkaar niet meer als concurrent hoeven zien, maar juist als gezamenlijke bouwers aan het geheel.

Voor nu zou ik heel graag willen eindigen met de wijze woorden van Lavendel; laten we het hoofd koel houden.

